

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 182

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 10 martie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE AUTORITĂȚII DE ȘUPRAVEGHERE FINANCIARĂ		
Decizia nr. 16 din 19 ianuarie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 381 alin. (7) din Codul de procedură penală	2-4	529.	— Decizie privind sancționarea Societății NEWPORT INSURANCE-REINSURANCE BROKER — S.R.L. cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare și/sau de reasigurare	11
Decizia nr. 18 din 19 ianuarie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 159 alin. (3) teza a doua din Codul penal	5-7	530.	— Decizie privind sancționarea Societății PREMIUM BROKER DE ASIGURĂRE — S.R.L. cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare	12
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		532.	— Decizie privind sancționarea Societății PORTAL BROKER DE ASIGURĂRE — S.R.L. cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare	13
4. — Ordonanță de urgență privind modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011	8	534.	— Decizie privind sancționarea Societății ONSPOT BROKER DE ASIGURĂRE — S.R.L. cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare	14
134. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Codului studiilor universitare de doctorat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 681/2011	9-10	536.	— Decizie privind sancționarea Societății ONE — BROKER DE ASIGURĂRE — S.R.L. cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare	15
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI		ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI		
92. — Decizie privind eliberarea domnului Andrei Tinu din funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Autorității Naționale pentru Cetățenie	10	5.	— Circulară privind lansarea în circuitul numismatic a unei monede din argint dedicate împlinirii a 175 de ani de la nașterea lui Petru Poni	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 16**

din 19 ianuarie 2016

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 381 alin. (7)
din Codul de procedură penală**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 381 alin. (7) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Vasile Bodea în Dosarul nr. 3.880/112/2013 al Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 869D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autorul excepției a depus la dosar note scrise prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 836 din 8 decembrie 2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 6 aprilie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 3.880/112/2013, **Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 381 alin. (7) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Vasile Bodea cu ocazia soluționării unei cauze privind tragerea la răspundere penală pentru săvârșirea infracțiunilor de constituire a unui grup infracțional organizat, trafic de minori, trafic de persoane și proxenetism.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 381 alin. (7) din Codul de procedură penală încalcă dreptul la un proces echitabil, întrucât nu menționează punctual împrejurările concrete care atrag imposibilitatea audierii martorului în fața instanței de judecată și care justifică o situație excepțională, de natură să limiteze principiul contradictorialității și oralității procesului penal. De asemenea, lasă la discreția procurorului dacă prezintă martorul în vederea audierii sau se prevalează de citirea declarațiilor date de acesta în cursul urmăririi penale, inculpatul fiind astfel în imposibilitate de a formula apărări pe marginea acestor depoziții. Consideră că textul de lege criticat instituie dispoziții imperative care fac ca principiul contradictorialității să fie înlăturat din procesul penal, probele în

discuție având o valoare prestabilă. Arată că, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, aceasta a cenzurat în repetate rânduri astfel de practici, de exemplu, prin Hotărârea din 27 februarie 2001, pronunțată în *Cauza Lucà împotriva Italiei*, în care Curtea de la Strasbourg a statuat că drepturile apărării sunt restrânse de o manieră incompatibilă cu garanțiile art. 6 atunci când o soluție de condamnare se fondează exclusiv sau într-o măsură determinantă pe depozițiile unei persoane pe care inculpatul nu a putut să o interogheze nici în cursul instrucției penale, nici în timpul dezbaterilor (paragraful 40). În același sens, prin Hotărârea din 15 iulie 2003, pronunțată în *Cauza Fortum Corporation împotriva Finlandei*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că o procedură echitabilă impune ca orice probă să poată fi supusă discuției contradictorii a părților, făcându-se referire și în această cauză la necesitatea respectării art. 6 din Convenție (paragraful 39). De asemenea, prin Hotărârea din 26 ianuarie 2006, pronunțată în *Cauza Brugger împotriva Austriei*, Curtea de la Strasbourg a statuat că doar în circumstanțe excepționale este admisibilă o procedură lipsită de oralitate (paragraful 24). Prin Hotărârea din 20 noiembrie 1989, pronunțată în *Cauza Kostovski împotriva Olandei*, Curtea a considerat că probele trebuie administrate, în principiu, în fața acuzatului, în ședință publică, în vederea unei dezbateri contradictorii (paragraful 41).

6. **Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția penală** apreciază că dispozițiile art. 381 alin. (7) din Codul de procedură penală nu contravin prevederilor art. 21 alin. (3) din Constituție, întrucât citirea depozițiilor date de martori la urmărirea penală — după ce anterior s-a stăruit în audierea acestora în fața instanței — nu încalcă dreptul inculpaților la un proces echitabil, câtă vreme în cauză au fost administrate oral și nemijlocit numeroase alte probe solicitate în acuzare și apărare. Dimpotrivă, în condițiile concrete ale cauzei, înlăturarea depozițiilor de la urmărirea penală aparținând martorilor a căror audiere în fața instanței nu a mai fost posibilă din motive obiective încalcă dreptul la un proces echitabil din perspectiva poziției procesuale a persoanelor vătămate și a Ministerului Public. În contextul în care depozițiile respective au fost date de martori la urmărirea penală cu respectarea dispozițiilor legale și au fost aduse la cunoștința celor interesați cu ocazia prezentării materialului de urmărire penală, au fost citite în ședință publică în faza de cercetare judecătorească, iar cu ocazia dezbaterii cauzei în fond pot fi combătute sau coroborate cu alte probe administrate nemijlocit în ședința de judecată, instanța consideră că nu se afectează în niciun mod dreptul la un proces echitabil de care trebuie să beneficieze toate părțile, și nu doar inculpații.

7. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile art. 381 alin. (7) din Codul de procedură penală sunt constituționale, în măsura în care se va ține seama numai de depozițiile martorilor cărora toate părțile au avut posibilitatea să le adreseze întrebări în fazele anterioare ale procesului penal, ca o garanție a

respectării principiului contradictorialității. Apreciază că temerea autorului excepției în sensul că textul permite ori instituie o valoare prestabilită a probei cu martori este înlăturată de dispozițiile art. 103 din Codul de procedură penală, care statuează că probele nu au o valoare dinainte stabilită prin lege și sunt supuse liberei aprecieri a organelor judiciare în urma evaluării tuturor probelor administrate în cauză. Totodată, instanța este ținută să își motiveze decizia asupra existenței infracțiunii și a vinovăției inculpatului cu trimitere la toate probele evaluate, condamnarea fiind dispusă doar atunci când instanța are convingerea că acuzația a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă. În plus, norma legală impune limite de apreciere a probelor, stabilind că hotărârea de condamnare nu se poate întemeia în măsură determinantă pe declarațiile martorilor protejați. De altfel, unul dintre principiile fundamentale ale legii procesuale penale este aflarea adevărului, organele judiciare având obligația legală de a asigura, pe bază de probe, aflarea adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei, precum și cu privire la persoana suspectului sau inculpatului. În jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, referitor la folosirea în faza de judecată a depoziției date de martor în cursul urmăririi penale, s-a reținut că utilizarea probelor obținute în faza instrucției penale nu contravine art. 6 paragraful 3 lit. d) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale atât timp cât dreptul la apărare a fost respectat. Ca urmare, citirea declarațiilor unor martori care au refuzat să depună mărturie în fața tribunalului nu poate fi luată în considerare dacă acuzatul nu a avut posibilitatea, în niciun stadiu al procedurii anterioare, să interogheze persoanele ale căror declarații sunt citite în ședința de judecată (Hotărârea din 20 septembrie 1993, pronunțată în Cauza *Saidi împotriva Franței*, paragrafele 43 și 44, și Hotărârea din 13 octombrie 2005, pronunțată în Cauza *Bracci împotriva Italiei*, paragrafele 51 și 54). Mai arată că art. 6 paragraful 3 lit. d) din Convenție presupune asigurarea completă a egalității armelor în materie, ceea ce înseamnă că, sub această rezervă, textul lasă autorităților naționale competente facultatea de a aprecia relevanța unei oferte de probă făcute de acuzat, în măsura compatibilității ei cu noțiunea de proces echitabil.

9. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 381 alin. (7) din Codul de procedură penală, având următorul cuprins: „*Dacă audierea vreunuia dintre martori nu mai este posibilă, iar în faza de urmărire penală acesta a dat declarații în fața organelor de urmărire penală sau a fost ascultat de către judecătorul de drepturi și libertăți în condițiile art. 308, instanța dispune citirea depoziției date de acesta în cursul urmăririi penale și ține seama de ea la judecarea cauzei.*”

12. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor art. 21 alin. (3) din Constituție și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prevederi referitoare la dreptul la un proces echitabil.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 381 alin. (7) din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 836 din 8 decembrie 2015, nepublicată*) încă în Monitorul Oficial al României, Partea I, la data pronunțării prezentei decizii, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate și a reținut că dispozițiile art. 381 alin. (7) din Codul de procedură penală dispun cu privire la valorificarea în faza de judecată a depoziției unui martor, care, nemaiputând a fi audiat, a dat însă declarații în fața organelor de urmărire penală sau a fost audiat anticipat de către judecătorul de drepturi și libertăți. În acest caz, instanța de judecată, după ce va dispune citirea depoziției martorului respectiv, va ține seama de ea la judecarea cauzei (paragraful 11).

14. Prin decizia menționată, Curtea a amintit jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a cristalizat ideea potrivit căreia utilizarea probelor obținute în faza instrucției penale nu contravine art. 6 paragraful 3 lit. d) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale atât timp cât dreptul la apărare a fost respectat. De aceea, citirea declarațiilor unor martori care au refuzat să depună mărturie în fața tribunalului nu poate fi luată în considerare dacă acuzatul nu a avut posibilitatea, în niciun stadiu al procedurii anterioare, să interogheze persoanele ale căror declarații sunt citite în ședința de judecată (Hotărârea din 20 septembrie 1993, pronunțată în Cauza *Saidi împotriva Franței*, paragrafele 43 și 44, și Hotărârea din 13 octombrie 2005, pronunțată în Cauza *Bracci împotriva Italiei*, paragrafele 51 și 54). Totodată, pentru a determina dacă admiterea unor astfel de probe este compatibilă cu dreptul la un proces echitabil, se impune ca mai întâi să se stabilească dacă a existat un motiv temeinic pentru neprezentarea martorului, iar, în măsura în care depoziția unui martor absent este temeiul unic sau decisiv pentru o condamnare, sunt necesare măsuri de contrabalansare suficiente care să permită o apreciere echitabilă și corespunzătoare a fiabilității probelor în cauză. Cerința de a exista un motiv întemeiat pentru a admite depoziția unui martor absent este o chestiune preliminară care trebuie examinată înainte de a se pronunța dacă proba a fost unică sau decisivă. Astfel, atunci când martorii nu se înfățișează pentru a depune mărturie, există obligația de a verifica dacă absența lor este justificată (Hotărârea din 10 februarie 2015, pronunțată în Cauza *Colac împotriva României*, paragrafele 43 și 44). Așa fiind, Curtea a constatat că dreptul suspectului sau inculpatului de a propune probe și de a contesta temeinicia probelor în acuzare se păstrează în tot cursul urmăririi penale. Astfel, în acord și cu art. 78 și 83 din Codul de procedură penală, avocatul suspectului sau inculpatului are dreptul să asiste la efectuarea oricărui act de urmărire penală, cu două excepții (referitoare la utilizarea metodelor speciale de supraveghere ori cercetare prevăzute în cap. IV din titlul IV și la percheziția corporală sau a vehiculelor în cazul infracțiunilor flagrante), poate solicita să fie încunoștințat de data și ora efectuării actului de urmărire penală ori a audierii realizate de judecătorul de drepturi și libertăți și are, de asemenea, dreptul să participe la audierea oricărei persoane de către judecătorul de drepturi și libertăți, să formuleze plângeri, cereri și memorii [art. 92 alin. (1), (2) și (4) din Codul de procedură penală]. Totodată, avocatul părților și al subiecților procesuali principali are dreptul de a solicita consultarea dosarului pe tot parcursul procesului penal. Acest drept nu poate fi exercitat, nici restrâns în mod abuziv, aplicându-se în mod corespunzător și cu privire la dreptul părților și al subiecților procesuali principali (art. 94 din Codul de procedură penală). De

*) Decizia nr. 836 din 8 decembrie 2015 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 143 din 24 februarie 2016.

aceea, în situația în care martorul nu se mai poate prezenta pentru a fi audiat în instanță, punerea în discuție și valorificarea declarației date de acesta în cursul urmăririi penale, cu respectarea dispozițiilor legale, nu pot afecta dreptul la apărare al inculpatului, deoarece acesta a avut posibilitatea să cunoască această declarație în cursul urmăririi penale, iar dacă se consideră prejudiciat, poate formula plângere în condițiile art. 95 raportat la art. 336—339 din Codul de procedură penală. De asemenea, din perspectiva legalității administrării probelor, Curtea a constatat că aceste aspecte pot fi cenzurate, în acord cu art. 342 din Codul de procedură penală, în fața judecătorului de cameră preliminară, care, potrivit art. 346 alin. (4) din același cod, va exclude una, mai multe sau toate probele administrate în cursul urmăririi penale. Prin urmare, nu se poate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt afectate prevederile constituționale invocate, câtă vreme acuzatul, deși a avut posibilitatea, nu a contestat temeinicia acestor probe. De altfel, soluționarea unei cauze penale în baza unei probe nereadministrată de instanța de judecată în fața acuzatului nu este incompatibilă în sine cu dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil (a se vedea, *mutatis mutandis*, Hotărârea din 27 martie 2014, pronunțată în Cauza *Matytsina împotriva Rusiei*, paragrafele 151—153), deoarece, în procesul penal, cerința ca elementele de probă să fie produse întotdeauna în fața persoanei acuzate nu este absolută, putând exista situații particulare, de excepție, cu respectarea dreptului persoanei acuzate de a fi avut ocazia adecvată și suficientă de a contesta proba și de a solicita refacerea ei sau de a fi participat la administrarea probei (paragrafele 12—15).

15. Curtea a mai constatat că, potrivit dispozițiilor legale criticate, dacă audierea vreunui dintre martori nu mai este posibilă, instanța de judecată va dispune citirea depoziției unui martor dată de acesta în cursul urmăririi penale și va ține seama de ea la judecarea cauzei. Așa fiind, sintagma „*dacă audierea vreunui dintre martori*” duce cu ușurință la concluzia că ipoteza normei are în vedere existența mai multor declarații de martor, fiind exclusă posibilitatea ca instanța să dea citire unei depoziții în situația în care aceasta este unica declarație de martor. Așa cum s-a arătat, reglementarea nu face altceva decât să dea eficiență viziunii Curții de la Strasbourg, care a statuat că o astfel de procedură este compatibilă cu dreptul la un proces echitabil în măsura în care depoziția unui martor absent nu este temeiul unic sau decisiv pentru o condamnare. Totodată, faptul că instanța de judecată va ține seama de o astfel de declarație la judecarea cauzei nu înseamnă că își va fundamenta hotărârea

de condamnare exclusiv pe aceasta, deoarece, potrivit art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală, în luarea deciziei asupra existenței infracțiunii și a vinovăției inculpatului, instanța „*hotărăște motivat, cu trimitere la toate probele evaluate*”, deci și asupra unei astfel de declarații, putând dispune condamnarea doar atunci când are convingerea că acuzația a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă. Practic, prin sintagma „*ține seama de ea la judecarea cauzei*” se înțelege faptul că proba respectivă — în măsura în care acuzatul a avut posibilitatea în procedura anterioară să o conteste — este legală și face parte din ansamblul probator care fundamentează hotărârea, neputând fi exclusă din cauza imposibilității audierii de către instanța a martorului care a dat declarații în fața organelor de urmărire penală. În sfârșit, potrivit art. 374 alin. (7)—(9) din Codul de procedură penală, probele administrate în cursul urmăririi penale și necontestate de părți, deși nu se readministrează, sunt puse în dezbaterea contradictorie a acestora sau pot fi administrate din oficiu de către instanța dacă apreciază că este necesar pentru aflarea adevărului și pentru justa soluționare a cauzei. *Per a contrario*, o probă contestată va fi readministrată, iar, în speță, readministrarea nemaifiind posibilă, face aplicabil textul de lege criticat, ipoteză care, potrivit art. 383 alin. (4) din același cod, obligă instanța să o pună în discuția părților, a persoanei vătămate și a procurorului, dacă imposibilitatea de administrare se referă la o probă administrată în faza de urmărire penală și încuviințată de instanță (paragrafele 16—19).

16. Prin aceeași decizie, Curtea a mai reținut că o soluție legislativă identică se regăsea și în art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală din 1968 — potrivit căruia, „*Dacă ascultarea vreunui dintre martori nu mai este posibilă, instanța dispune citirea depoziției date de acesta în cursul urmăririi penale și va ține seama de ea la judecarea cauzei*” —, prin numeroase decizii (de exemplu, Decizia nr. 275 din 26 iunie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 565 din 6 august 2003, și Decizia nr. 375 din 24 septembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 723 din 25 noiembrie 2013), Curtea validând conformitatea acesteia atât cu Legea fundamentală, cât și cu dispozițiile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (paragraful 21).

17. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin decizia mai sus menționată, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

18. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Vasile Bodea în Dosarul nr. 3.880/112/2013 al Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția penală și constată că dispozițiile art. 381 alin. (7) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 19 ianuarie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 18

din 19 ianuarie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 159 alin. (3) teza a doua din Codul penal

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 159 alin. (3) teza a doua din Codul penal, excepție ridicată de instanța de judecată, din oficiu, și de Mihai Szoradi în Dosarul nr. 12.376/197/2013 al Curții de Apel Brașov — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 929D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autorul excepției Mihai Szoradi a depus la dosar note scrise prin care solicită admiterea acesteia.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că, prin Decizia nr. 508 din 7 octombrie 2014, Curtea a statuat că reglementarea de către legiuitor a termenului citirii actului de sesizare a instanței, ca ultim moment în care poate interveni împăcarea, este pe deplin justificată prin finalitatea urmărită, constând în limitarea în timp a stării de incertitudine în derularea raporturilor juridice și în restrângerea posibilității de exercitare abuzivă a acestui drept.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 7 mai 2015, pronunțată în Dosarul nr. 12.376/197/2013, **Curtea de Apel Brașov — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 159 alin. (3) teza a doua din Codul penal.** Excepția a fost ridicată de instanța de judecată, din oficiu, și de Mihai Szoradi cu ocazia soluționării apelului într-o cauză privind tragerea la răspundere penală pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat, prevăzută de art. 228 alin. (1) raportat la art. 229 alin. (1) lit. b) și d) din Codul penal.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate instanța de judecată, autoare a excepției, susține, în esență, că dispozițiile art. 159 alin. (3) teza a doua din Codul penal încalcă principiile constituționale privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției, întrucât limitează dreptul părților de a se împăca, acest lucru

fiind posibil numai până la citirea actului de sesizare în primă instanță. Consideră, astfel, că dispozițiile de lege criticate contravin principiului egalității în drepturi, deoarece momentul citirii actului de sesizare este unul aleatoriu, care nu depinde, de cele mai multe ori, de comportamentul inculpatului sau al părții civile. Curtea Constituțională a statuat, în mod repetat, că în cazul în care se condiționează producerea de consecințe juridice de un anumit moment procesual, care nu depinde de voința părților, se pot crea situații discriminatorii, care contravin principiului egalității în drepturi. În speța supusă judecății, partea civilă a învederat instanței că nu a fost posibilă împăcarea înainte de citirea actului de sesizare, deoarece a fost plecată din țară. De asemenea, instanța de judecată susține că textul de lege criticat încalcă egalitatea în drepturi, întrucât limitează aplicarea instituției împăcării până la citirea actului de sesizare, în timp ce stingerea procesului penal prin mediere este posibilă până la rămânerea definitivă a hotărârii penale. Astfel cum a statuat Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, prin Decizia nr. 9 din 17 aprilie 2015 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 406 din 9 iunie 2015), „încheierea unui acord de mediere în condițiile Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator poate interveni în tot cursul procesului penal, până la rămânerea definitivă a hotărârii penale”. Or, nu există nicio justificare obiectivă ca stingerea acțiunii penale în urma medierii să fie posibilă până la rămânerea definitivă a hotărârii penale, iar împăcarea, pentru aceleași infracțiuni, să fie posibilă doar până la citirea actului de sesizare. De asemenea, arată că legiuitorul a prevăzut dreptul părților de a decide cu privire la stingerea procesului penal în cazul anumitor infracțiuni, prin împăcare, și că nu există nicio justificare obiectivă și rezonabilă pentru restrângerea acestui drept doar până la momentul citirii actului de sesizare, deoarece rațiunea care a stat la baza instituirii acestui drept subzistă și după citirea actului de sesizare, până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare. Altfel, această restrângere nu îndeplinește condițiile de necesitate și proporționalitate și devine una arbitrară, motiv pentru care dispozițiile art. 159 alin. (3) teza a doua din Codul penal contravin și prevederilor art. 53 din Constituție. În ceea ce privește compatibilitatea textului de lege criticat cu prevederile art. 124 alin. (2) din Constituție, pentru motivele arătate anterior cu privire la incompatibilitatea acestui text cu art. 16 din Legea fundamentală, instanța consideră că dispozițiile art. 159 alin. (3) teza a doua din Codul penal vin în contradicție și cu principiul unicității, imparțialității și egalității justiției. Participanții la procesul penal care apelează la mediere, în vederea stingerii acțiunii penale pentru infracțiunile la care este posibilă împăcarea, pot face aceasta pe tot parcursul procesului penal, în timp ce aceia care doresc să se împăce fără mediator nu au această posibilitate decât până la citirea actului de sesizare. În schimb, instanța de judecată, autoare a excepției, apreciază că dispozițiile art. 159 alin. (3) teza a doua din Codul penal nu aduc nicio atingere prevederilor art. 21 alin. (3) din Constituție, deoarece procesul echitabil nu presupune și un

drept al părților de a dispune cu privire la acțiunea penală, prin împăcare. Acțiunea penală este atributul exclusiv al statului, iar art. 21 din Legea fundamentală reglementează doar modul echitabil de exercitare a acesteia.

6. Autorul excepției Mihai Szoradi susține, în esență, că dispozițiile art. 159 alin. (3) teza a doua din Codul penal contravin principiilor constituționale privind egalitatea în fața legii și dreptul la un proces echitabil, precum și unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției, în măsura în care condiționează constatarea de către instanță a împăcării părților și, implicit, a încetării procesului penal de nedepășirea momentului procesual al citirii actului de sesizare a instanței, întrucât beneficiul reglementării criticate aparține doar unei anumite categorii de inculpați, care este stabilită arbitrar în funcție de stadiul procesual. Astfel, inculpații în cazul cărora a fost depășit momentul procesual al citirii actului de sesizare a instanței sunt discriminați prin aceea că sunt exceptați de la beneficiul normei criticate, cu toate că nu le pot fi imputate aspectele legate de celeritatea procesului. Stabilirea unui criteriu aleatoriu și exterior persoanei inculpatului, de care depinde acordarea beneficiului în discuție, este în contradicție cu principiile privind egalitatea în fața legii, dreptul la un proces echitabil și înfăptuirea justiției. Arată că, în cauză, împăcarea nu a fost posibilă până la citirea actului de sesizare, potrivit dispozițiilor art. 159 alin. (3) teza a doua din Codul penal, deoarece persoana vătămată a fost plecată din țară, lucrând în străinătate, astfel că abia cu ocazia soluționării apelului, la termenul din 9 aprilie 2015, a depus la dosar o declarație notarială privind împăcarea cu persoana vătămată.

7. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 159 alin. (3) teza a doua din Codul penal, având următorul cuprins: „*Împăcarea produce efecte [...] dacă are loc până la citirea actului de sesizare a instanței*”.

11. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 53 privind condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 124 alin. (2) referitor la unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că împăcarea constituie înțelegerea intervenită între persoana vătămată/parte civilă și suspect/inculpat de a pune

capăt conflictului născut din săvârșirea infracțiunii și de a renunța la punerea în mișcare a acțiunii penale sau la continuarea procesului penal. Instituția împăcării este reglementată prin dispozițiile art. 159 din Codul penal, articol ce încheie sediul materiei rezervat ansamblului cauzelor care înlătură răspunderea penală. Act bilateral caracterizat prin acordul de voință dintre persoanele între care intervine, împăcarea este o cauză care înlătură răspunderea penală în privința anumitor infracțiuni și care stinge și acțiunea civilă, efecte care se produc dacă împăcarea are loc până la citirea actului de sesizare a instanței [art. 159 alin. (1), (2) și (3) din Codul penal]. Pentru anumite categorii de persoane fizice sunt înscrise anumite cerințe în alin. (4) al art. 159 din Codul penal, iar pentru persoanele juridice cerințele sunt prevăzute de alin. (5) și (6) ale aceluiași articol.

13. Conținutul instituției împăcării din noul Cod penal a fost substanțial reconsiderat față de cel din Codul penal din 1969 (art. 132), prin instituirea unor noi condiții și introducerea de dispoziții exprese privind funcționarea instituției în cazul persoanei juridice, remarcându-se, în primul rând, restrângerea sferei infracțiunilor în cazul cărora este aplicabilă. Astfel, potrivit art. 159 alin. (1) din Codul penal, împăcarea poate interveni numai în cazul în care punerea în mișcare a acțiunii penale s-a făcut din oficiu și numai dacă legea o prevede în mod expres. Instituția împăcării este incidentă în cazul următoarelor infracțiuni: furt — art. 228 din Codul penal; furt calificat — art. 229 alin. (1) și alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal; furtul în scop de folosință — art. 230 din Codul penal — în temeiul art. 231 alin. (2) din Codul penal; însușirea bunului găsit sau ajuns din eroare la făptuitor — art. 243 din Codul penal; înșelăciunea — art. 244 din Codul penal; înșelăciunea privind asigurările — art. 245 din Codul penal. De asemenea, tot în Codul penal sunt evidențiate și alte incriminări, respectiv aceea de la art. 199 alin. (2) referitoare la violența în familie, infracțiunile de lovire sau alte violențe prevăzute în art. 193 și de vătămare corporală din culpă prevăzută în art. 196, săvârșite asupra unui membru de familie, când acțiunea penală poate fi pusă în mișcare și din oficiu, iar împăcarea înlătură răspunderea penală. Totodată, în cazul infracțiunilor de lovire sau alte violențe prevăzute în art. 193 din Codul penal și de vătămare corporală din culpă prevăzută în art. 196 din Codul penal, săvârșite asupra unui membru de familie, împăcarea înlătură răspunderea penală numai dacă acțiunea penală a fost pusă în mișcare din oficiu, și nu la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

14. Așadar, prin noul Cod penal s-a produs răsturnarea regulii valabile în reglementarea anterioară, împăcarea putând interveni numai în cazul în care punerea în mișcare a acțiunii penale s-a făcut din oficiu și numai dacă legea o prevede în mod expres [art. 159 alin. (1) din Codul penal].

15. Un alt element de noutate este introdus de dispozițiile art. 159 alin. (3) teza a doua din Codul penal și vizează momentul procesual până la care poate interveni împăcarea, și anume până la citirea actului de sesizare a instanței, ceea ce înseamnă că împăcarea poate interveni în cursul urmăririi penale, al procedurii de cameră preliminară și în fața instanței de fond, dar numai până la citirea actului de sesizare.

16. Referitor la momentul procesual până la care poate interveni împăcarea în situațiile tranzitorii generate de intrarea în vigoare a noului Cod penal, prin Decizia nr. 508 din 7 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 843 din 19 noiembrie 2014, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 159 alin. (3) din Codul penal sunt constituționale în măsura în care se aplică tuturor

inculpaților trimiși în judecată înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și pentru care la acea dată momentul citirii actului de sesizare a instanței fusese depășit. Pentru a răspunde exigențelor principiului constituțional al aplicării legii penale mai favorabile, prevăzut la art. 15 alin. (2) din Constituție, așa cum acesta a fost detaliat în jurisprudența sa, Curtea a reținut că, până la încetarea situațiilor tranzitorii generate de intrarea în vigoare a noului Cod penal, împăcarea poate interveni până la primul termen de judecată stabilit ulterior datei publicării Deciziei nr. 508 din 7 octombrie 2014 în Monitorul Oficial al României, Partea I (paragrafele 23 și 25).

17. Curtea nu poate reține critica formulată de autorii excepției referitor la încălcarea principiului egalității în fața legii, consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție, în sensul că dispozițiile art. 159 alin. (3) teza a doua din Codul penal ar limita dreptul părților și al subiecților procesuali principali de a se împăca, pe motiv că acest lucru este posibil numai până la citirea actului de sesizare, moment procesual care nu depinde de comportamentul acestora, în timp ce stingerea procesului penal prin mediere este posibilă până la rămânerea definitivă a hotărârii penale, astfel cum a statuat Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, prin Decizia nr. 9 din 17 aprilie 2015. Curtea Constituțională a reținut, în jurisprudența sa, că principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. În consecință, un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice (Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). Totodată, Curtea a statuat că art. 16 din Constituție vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor (Decizia nr. 53 din 19 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 224 din 3 aprilie 2002, Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2012, și Decizia nr. 323 din 30 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 467 din 29 iunie 2015). Or, procesul echitabil nu presupune un drept al părților și al subiecților procesuali principali de a dispune, prin împăcare, cu privire la acțiunea penală pusă în mișcare din oficiu, întrucât aceasta este atributul exclusiv al statului, art. 21 alin. (3) din Constituție reglementând doar modul echitabil de exercitare a ei. Ca atare, reglementarea conținutului instituției împăcării este de competența exclusivă a legiuitorului, care, în considerarea politicii sale penale, poate condiționa producerea efectelor împăcării de nedepășirea momentului procesual al citirii actului de sesizare a instanței, fără a aduce atingere principiului egalității cetățenilor în fața legii, consacrat de prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție. Totodată, prin Decizia nr. 508 din 7 octombrie 2014, mai sus menționată, Curtea a statuat că reglementarea de către legiuitor a termenului citirii actului de sesizare a instanței, ca ultim moment în care poate interveni împăcarea, este pe deplin justificată prin finalitatea urmărită, constând în limitarea în timp a stării de incertitudine în derularea raporturilor juridice și în restrângerea posibilității de exercitare abuzivă a acestui drept. În acest sens, prin Decizia nr. 1.470 din 8 noiembrie 2011, Curtea a reținut că instituirea de către legiuitor a unor termene procesuale asigură ordinea de drept, indispensabilă pentru valorificarea drepturilor proprii, cu respectarea atât a intereselor generale, cât și a drepturilor și intereselor legitime ale celorlalți titulari, cărora statul este ținut, în egală măsură, să le acorde ocrotire (Decizia nr. 508 din 7 octombrie 2014, paragraful 21).

18. Pentru aceleași motive, dispozițiile art. 159 alin. (3) teza a doua din Codul penal nu aduc atingere nici principiului unicității, imparțialității și egalității justiției, consacrat de prevederile art. 124 alin. (2) din Constituție.

19. Referitor la pretinsa încălcare, prin dispozițiile de lege ce fac obiectul excepției, a prevederilor art. 53 din Legea fundamentală, aceasta nu poate fi reținută, prevederile constituționale invocate fiind aplicabile numai în ipoteza în care există o restrângere a exercitării drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, restrângere care nu s-a constatat.

20. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de instanța de judecată, din oficiu, și de Mihai Szoradi în Dosarul nr. 12.376/197/2013 al Curții de Apel Brașov — Secția penală și constată că dispozițiile art. 159 alin. (3) teza a doua din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Brașov — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 19 ianuarie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

ORDONAȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONAȚĂ DE URGENȚĂ privind modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011

Având în vedere că aplicarea dispozițiilor art. 324 din Legea educației naționale nr. 1/2011 privind constatarea și dovedirea abaterilor de la buna conduită în cercetare-dezvoltare de către Consiliul Național de Etică a Cercetării Științifice, Dezvoltării Tehnologice și Inovării a determinat denaturarea scopului și spiritului reglementării legale,

având în vedere faptul că unele mecanisme prevăzute în Legea educației naționale nr. 1/2011 pentru anularea actelor de studii sunt considerate, în decizii definitive ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, a fi în contradicție cu Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, iar modificările propuse nu au în vedere anularea actului administrativ, ci retragerea și încetarea efectelor pentru viitor, îndepărtând astfel și posibila viciere a procedurilor legale de retragere a titlurilor de doctor,

ținând seama de creșterea, fără precedent, în special pe parcursul anilor 2014 și 2015, a numărului tezelor de doctorat suspectate de plagiat elaborate inclusiv de către persoane de demnitate publică, tinzând spre un fenomen de mare amploare care nu mai poate fi stopat, îndepărtând prevederile legale în ceea ce privește acordarea titlurilor de doctor de la scopul lor legitim, și anume acela de recunoaștere publică a unor competențe specifice,

pentru că prin lipsa unor mecanisme credibile și funcționale de combatere a încălcării standardelor de etică profesională se ajunge la situația în care nu se mai realizează scopul și funcțiile unui program de studii universitare de doctorat,

apreciind că modificările propuse vor permite, pe de o parte, stoparea fenomenului, iar, pe de altă parte, efectuarea unor analize ale cazurilor suspectate de plagiat de către instituțiile care au și competența, astfel încât să se identifice cazurile de încălcare a standardelor de etică profesională, iar sancțiunile să poată fi aplicate unitar și în conformitate cu prevederile legale,

luând în considerare faptul că neadoptarea în regim de urgență a prezentei ordonanțe de urgență ar conduce la încurajarea perpetuării abuzului și deturnarea de la scopul reglementării a prevederilor legale în discuție, cu consecințe negative pe planul percepției societății privind titlurile și diplomele acordate de stat, precum și pe planul încrederii în educație,

apreciind că modul de aplicare a dispozițiilor legale a determinat consecințe nu doar asupra modului de depistare și sancționare a încălcării standardelor de etică profesională, ci și a valorii lucrărilor de doctorat în general, provocând o reacție puternică din partea societății civile și a mediului academic de respingere a mecanismului de depistare a plagiatelor în cadrul unei teze de doctorat,

deoarece toate aceste elemente vizează interesul public și constituie situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — Legea educației naționale nr. 1/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 10 ianuarie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După articolul 146 se introduce un nou articol, articolul 146¹, cu următorul cuprins:

„Art. 146¹. — Diploma de doctor încetează să mai producă efecte juridice din momentul comunicării dispoziției de retragere a titlului.”

2. La articolul 324, literele c) și d) se abrogă.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Ministrul educației naționale
și cercetării științifice,
Adrian Curaj

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Codului studiilor universitare de doctorat,
aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 681/2011

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Codul studiilor universitare de doctorat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 681/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 551 din 3 august 2011, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 50, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Orice persoană fizică sau juridică, inclusiv membrii CNATDCU și IOSUD, poate sesiza în scris, prin intermediul UEFISCDI, Consiliul general al CNATDCU cu privire la nerespectarea standardelor de calitate sau de etică profesională, inclusiv cu privire la existența plagiatului, în cadrul unei teze de doctorat, indiferent de data susținerii acesteia, și de data acordării titlului de doctor.”

2. La articolul 66, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alineatele (4) și (5), cu următorul cuprins:

„(4) Structura «dosarului de doctorat» și accesul la acesta vor fi reglementate printr-o procedură elaborată de CNATDCU și aprobată prin ordin al ministrului educației naționale și cercetării științifice, cu respectarea legislației în vigoare. Această procedură va respecta următoarele reguli:

a) rezumatul tezei este publicat pe site-ul universității sau, după caz, al Academiei Române și poate fi consultat public după emiterea dispoziției de numire a comisiei de susținere;

b) teza în format tipărit poate fi consultată la biblioteca universității sau, după caz, a Academiei Române cu cel puțin 20 de zile înainte de data fixată pentru susținerea publică. Lucrarea de doctorat rămâne document public la biblioteca universității sau, după caz, a Academiei Române;

c) dacă studentul-doctorand nu optează pentru publicarea distinctă a tezei sau a unor capitole din aceasta, forma digitală a tezei este făcută publică și va putea fi accesată liber pe platforma națională după emiterea dispoziției de acordare a titlului de doctor; tezei i se va atribui o licență de protecție a dreptului de autor;

d) dacă studentul-doctorand optează pentru publicarea distinctă a tezei de doctorat sau a unor capitole din aceasta, el primește un termen de grație de maximum 24 de luni pentru realizarea acestei publicări; după expirarea termenului de grație, în cazul în care nu a fost primită la IOSUD nicio notificare cu privire la publicarea distinctă a tezei, documentul în format digital devine liber accesibil pe platforma națională cu atribuirea unei licențe de protecție a dreptului de autor;

e) după publicarea tezei sau a unor capitole din aceasta, autorul are obligația de a notifica IOSUD asupra acestui fapt și de a transmite indicația bibliografică și un link la publicație, care vor fi făcute apoi publice pe platforma națională;

f) după acordarea titlului de doctor, în termen de maximum 30 de zile IOSUD are obligația transmiterii unui exemplar tipărit al tezei de doctorat la Biblioteca Națională a României, unde poate fi accesat la cerere.

(5) Dosarul de doctorat se arhivează de către IOSUD cu regim permanent.”

3. La articolul 67, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Susținerea publică poate avea loc numai după parcurgerea următoarelor etape:

a) studentul-doctorand predă teza în format electronic și, după caz, în format printat la secretariatul școlii doctorale;

b) școala doctorală realizează analiza de similitudini utilizând un program recunoscut de CNATDCU; școala doctorală poate solicita, suplimentar, utilizarea unui program dezvoltat la nivel național privind detecția de similitudini; rapoartele de similitudini se includ în «dosarul de doctorat»;

c) teza de doctorat este prezentată în comisia de îndrumare; după această presusținere, care poate fi publică, conducătorul de doctorat și comisia de îndrumare decid asupra depunerii oficiale a tezei și organizării susținerii publice; referatul de acceptare al conducătorului de doctorat și acordul membrilor comisiei de îndrumare se includ în «dosarul de doctorat»;

d) teza de doctorat se depune în mod oficial la secretariatul școlii doctorale, în format tipărit și în format electronic, împreună cu rezumatul tezei de doctorat și CV-ul doctorandului; secretariatul școlii doctorale certifică îndeplinirea de către doctorand a tuturor obligațiilor din cadrul programului de studii universitare de doctorat;

e) cererea pentru fixarea datei de susținere publică a tezei de doctorat, avizată de conducătorul de doctorat și de președintele comisiei de susținere, se depune la secretariatul școlii doctorale cu minimum 20 de zile calendaristice înainte de data propusă pentru susținere;

f) școala doctorală întocmește și afișează anunțul pentru susținerea publică cu cel puțin 20 de zile calendaristice înainte de data propusă pentru susținere. Acesta va include în mod obligatoriu data, locația și ora de susținere, conducătorul sau conducătorii de doctorat, precum și locul unde textul integral al tezei poate fi consultat în format tipărit. Anunțul susținerii publice, rezumatul tezei în format electronic, CV-ul doctorandului, CV-urile membrilor comisiei de susținere publică a tezei de doctorat sau link-uri către acestea sunt afișate pe site-ul IOSUD.”

4. La articolul 67, după alineatul (8) se introduce un nou alineat, alineatul (9), cu următorul cuprins:

„(9) Calitatea de student-doctorand încetează la acordarea titlului de doctor sau la emiterea dispoziției de exmatriculare.”

5. La articolul 68, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) În cazul în care membrii CNATDCU din cadrul unei comisii de evaluare a unei teze de doctorat constată nerespectarea standardelor de etică profesională, inclusiv existența plagiatului, în cadrul tezei și/sau al activităților care au dus la realizarea acesteia, aceștia invalidează teza de doctorat, comunică aceste constatări celorlalți membri ai comisiei de evaluare și sesizează Consiliul general al CNATDCU pentru analiza responsabilității conducătorului de doctorat sau a școlii doctorale și pentru aplicarea prevederilor art. 69 alin. (5).”

6. La articolul 69, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Ca urmare a înregistrării unei sesizări formulate în condițiile art. 50 alin. (2), Consiliul general al CNATDCU are la dispoziție 45 de zile pentru a analiza și decide conform legii. Consiliul general poate consulta alți membri ai CNATDCU și poate decide utilizarea de experți externi, care nu trebuie să fie în conflict de interese cu autorul sau conducătorul de doctorat.”

7. La articolul 69, după alineatul (2) se introduc cinci noi alineate, alineatele (3)—(7), cu următorul cuprins:

„(3) În termenul prevăzut la alin. (2), Consiliul general al CNATDCU solicită IOSUD punctul de vedere care trebuie formulat în termen de maximum 30 de zile de la primirea solicitării. În situația în care IOSUD confirmă încălcarea standardelor de calitate sau de etică profesională, va transmite CNATDCU decizia privind propunerea de retragere a titlului, semnată de rector sau, după caz, de președintele Academiei Române, avizată din punct de vedere juridic de universitate sau, după caz, de Academia Română.

(4) În termenul prevăzut la alin. (2), Consiliul general al CNATDCU decide dacă au fost sau nu respectate standardele de calitate sau de etică profesională, inclusiv existența plagiatului, iar președintele CNATDCU transmite autorului sesizării, autorului tezei și IOSUD decizia Consiliului general al CNATDCU și motivarea acesteia. Aceștia au la dispoziție 10 zile pentru formularea unei contestații privitoare la procedură, iar Consiliul general al CNATDCU are la dispoziție 10 zile pentru formularea răspunsului la contestație.

(5) În cazul în care Consiliul general al CNATDCU decide că nu au fost respectate standardele de calitate sau de etică profesională, inclusiv în ceea ce privește plagiatul, președintele

CNATDCU propune Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice una sau mai multe dintre următoarele măsuri:

- a) retragerea calității de conducător de doctorat;
- b) retragerea titlului de doctor;
- c) retragerea acreditării școlii doctorale.

(6) În urma propunerii prevăzute la alin. (5), ministrul educației naționale și cercetării științifice, în baza avizului juridic al Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice, are obligația de a lua măsurile prevăzute la art. 170 din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare. Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice informează toate părțile cu privire la dispozițiile emise.

(7) Toate documentele legate de aceste sesizări sunt parte a «dosarului de doctorat» și se încarcă pe platforma națională; deciziile comisiilor de etică și ale CNATDCU sunt publicate și pe site-urile instituționale ale acestora.”

Art. II. — Prevederile art. 67 alin. (2) din Codul studiilor universitare de doctorat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 681/2011, astfel cum au fost modificate prin prezenta hotărâre, se aplică tuturor studenților-doctoranzi care își predau teza la secretariatul școlii doctorale după data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Ministrul educației naționale și cercetării științifice,
Adrian Curaj

București, 2 martie 2016.
Nr. 134.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI
GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIM-MINISTRUL

DECIZIE
privind eliberarea domnului Andrei Tinu
din funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat,
al Autorității Naționale pentru Cetățenie

Având în vedere Adresa Ministerului Justiției nr. 1/21.313 din 4 martie 2016, înregistrată la Cabinetul primului-ministru cu nr. 5/1.422 din 4 martie 2016, în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 8 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2010 pentru înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Cetățenie, aprobată cu modificări prin Legea nr. 112/2010, cu modificările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Andrei Tinu se eliberează din funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Autorității Naționale pentru Cetățenie.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Sorin Sergiu Chelmu

București, 10 martie 2016.
Nr. 92.

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE

privind sancționarea Societății NEWPORT INSURANCE-REINSURANCE BROKER — S.R.L. cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare și/sau de reasigurare

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma analizării de către Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară, în ședința din data de 17 februarie 2016, a Referatului de constatare întocmit de Direcția reglementare-autorizare cu nr. SA-DRA 971 din 2 februarie 2016, ca urmare a controlului permanent efectuat la Societatea NEWPORT INSURANCE-REINSURANCE BROKER — S.R.L., cu sediul social în Constanța, bd. 1 Decembrie 1918 nr. 2A, bl. L66, sc. A, et. 4, ap. 15, județul Constanța, J13/2396/17.07.2007, CUI 22127898/17.07.2007, RBK-504/25.08.2008, reprezentată legal de doamna Dincă Andreea în calitate de conducător executiv, a constatat următoarele:

Societatea NEWPORT INSURANCE-REINSURANCE BROKER — S.R.L. nu a solicitat aprobarea majorării capitalului social la nivelul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. b) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare până la data de 31 decembrie 2015.

Astfel, au fost încălcate prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și ale art. 20 alin. (1) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, ceea ce constituie contravenție conform art. 39 alin. (2) lit. a) și e) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 alin. (1) lit. d) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 8 alin. (2) lit. a) și ale art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 20 alin. (2) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, se sancționează Societatea NEWPORT INSURANCE-REINSURANCE BROKER — S.R.L., denumită în continuare *Societatea*, cu sediul social în Constanța, bd. 1 Decembrie 1918 nr. 2A, bl. L66, sc. A, et. 4, ap. 15, județul Constanța, J13/2396/17.07.2007, CUI 22127898/17.07.2007, RBK-504/25.08.2008, reprezentată legal de doamna Dincă Andreea în calitate de conducător executiv, cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare și/sau de reasigurare.

Art. 2. — (1) Societății i se interzic desfășurarea activității de negociere și încheiere de noi contracte de asigurare pentru persoanele fizice sau juridice, acordarea de asistență pe durata derulării contractelor în curs ori în legătură cu regularizarea daunelor, precum și desfășurarea oricăror operațiuni specifice brokerilor de asigurare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Societatea are obligația să aducă la cunoștința clienților săi retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare și/sau de reasigurare, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii prezentei decizii, în vederea efectuării plății ratelor scadente la contractele în curs de derulare direct la asigurator, rămânând direct răspunzătoare pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare.

(3) Societatea are obligația ca, în termen de 30 de zile de la data primirii prezentei decizii, să înregistreze la Oficiul Național al Registrului Comerțului eliminarea din obiectul de activitate a codurilor specifice activității de broker de asigurare, precum și eliminarea din denumire a sintagmei „broker de asigurare-reasigurare”.

Art. 3. — Împotriva prezentei decizii Societatea poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și poate sesiza Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

p. Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Gheorghe Cornel Coca Constantinescu

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE
privind sancționarea Societății PREMIUM BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.
cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma analizării de către Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară, în ședința din data de 17 februarie 2016, a Referatului de constatare întocmit de Direcția reglementare-autorizare cu nr. SA-DRA 1.060 din 4 februarie 2016, ca urmare a controlului permanent efectuat la Societatea PREMIUM BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în București, str. Lt. Victor Manu nr. 36, bl. C2, sc. B, parter, ap. 3, sectorul 3, J40/17216/27.10.2006, CUI 19142731, reprezentată legal de domnul Vasile Doru Aurel în calitate de director executiv,

a constatat următoarele:

Societatea PREMIUM BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. nu a solicitat aprobarea majorării capitalului social la nivelul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. b) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare până la data de 31 decembrie 2015.

Astfel, au fost încălcate prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și ale art. 20 alin. (1) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, ceea ce constituie contravenție conform art. 39 alin. (2) lit. a) și e) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 alin. (1) lit. d) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 8 alin. (2) lit. a) și ale art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 20 alin. (2) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, se sancționează Societatea PREMIUM BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., denumită în continuare *Societatea*, cu sediul social în București, str. Lt. Victor Manu nr. 36, bl. C2, sc. B, parter, ap. 3, sectorul 3, J40/17216/27.10.2006, CUI 19142731, reprezentată legal de domnul Vasile Doru Aurel în calitate de director executiv, cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare.

Art. 2. — (1) Societății i se interzic desfășurarea activității de negociere și încheiere de noi contracte de asigurare pentru persoanele fizice sau juridice, acordarea de asistență pe durata derulării contractelor în curs ori în legătură cu regularizarea daunelor, precum și desfășurarea oricăror operațiuni specifice brokerilor de asigurare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Societatea are obligația să aducă la cunoștința clienților săi retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare și/sau de reasigurare, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii prezentei decizii, în vederea efectuării plății ratelor scadente la contractele în curs de derulare direct la asigurator, rămânând direct răspunzătoare pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare.

(3) Societatea are obligația ca, în termen de 30 de zile de la data primirii prezentei decizii, să înregistreze la Oficiul Național al Registrului Comerțului eliminarea din obiectul de activitate a codurilor specifice activității de broker de asigurare, precum și eliminarea din denumire a sintagmei „broker de asigurare”.

Art. 3. — Împotriva prezentei decizii Societatea poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și poate sesiza Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

p. Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Gheorghe Cornel Coca Constantinescu

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE
privind sancționarea Societății PORTAL BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.
cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma analizării de către Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară, în ședința din data de 17 februarie 2016, a Referatului de constatare întocmit de Direcția reglementare-autorizare cu nr. SA-DRA 974 din 2 februarie 2016, ca urmare a controlului permanent efectuat la Societatea PORTAL BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în Cluj-Napoca, Str. Rahovei nr. 38—40, județul Cluj, J12/4720/28.12.2004, CUI 17083175, RBK-264/09.02.2005, reprezentată legal de domnul Baciuc Vlad Emil în calitate de director executiv,

a constatat următoarele:

Societatea PORTAL BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. nu a solicitat aprobarea majorării capitalului social la nivelul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. b) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare până la data de 31 decembrie 2015.

Astfel, au fost încălcate prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și ale art. 20 alin. (1) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, ceea ce constituie contravenție conform art. 39 alin. (2) lit. a) și e) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 alin. (1) lit. d) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 8 alin. (2) lit. a) și ale art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 20 alin. (2) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, se sancționează Societatea PORTAL BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., denumită în continuare *Societatea*, cu sediul social în Cluj-Napoca, Str. Rahovei nr. 38—40, județul Cluj, J12/4720/28.12.2004, CUI 17083175, RBK-264/09.02.2005, reprezentată legal de domnul Baciuc Vlad Emil în calitate de director executiv, cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare.

Art. 2. — (1) Societății i se interzic desfășurarea activității de negociere și încheiere de noi contracte de asigurare pentru persoanele fizice sau juridice, acordarea de asistență pe durata derulării contractelor în curs ori în legătură cu regularizarea daunelor, precum și desfășurarea oricăror operațiuni specifice brokerilor de asigurare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Societatea are obligația să aducă la cunoștința clienților săi retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare și/sau de reasigurare, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii prezentei decizii, în vederea efectuării plății ratelor scadente la contractele în curs de derulare direct la asiguraător, rămânând direct răspunzătoare pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare.

(3) Societatea are obligația ca, în termen de 30 de zile de la data primirii prezentei decizii, să înregistreze la Oficiul Național al Registrului Comerțului eliminarea din obiectul de activitate a codurilor specifice activității de broker de asigurare, precum și eliminarea din denumire a sintagmei „broker de asigurare”.

Art. 3. — Împotriva prezentei decizii Societatea poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și poate sesiza Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

p. Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Gheorghe Cornel Coca Constantinescu

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE
privind sancționarea Societății ONSPOT BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.
cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma analizării de către Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară, în ședința din data de 17 februarie 2016, a Referatului de constatare întocmit de Direcția reglementare-autorizare cu nr. SA-DRA 1.054 din 4 februarie 2016, ca urmare a controlului permanent efectuat la Societatea ONSPOT BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în Brăila, Str. Oborului nr. 2, bl. AC2, sc. 4, et. 1, ap. 63, județul Brăila, J09/460/15.05.2007, CUI 21737588/16.05.2007, RBK-489/20.06.2008, reprezentată legal de doamna Stănculeanu Pandelica în calitate de director executiv,

a constatat următoarele:

Societatea ONSPOT BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. nu a solicitat aprobarea majorării capitalului social la nivelul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. b) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare până la data de 31 decembrie 2015.

Astfel, au fost încălcate prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și ale art. 20 alin. (1) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, ceea ce constituie contravenție conform art. 39 alin. (2) lit. a) și e) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 alin. (1) lit. d) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 8 alin. (2) lit. a) și ale art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 20 alin. (2) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, se sancționează Societatea ONSPOT BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., denumită în continuare *Societatea*, cu sediul social în Brăila, Str. Oborului nr. 2, bl. AC2, sc. 4, et. 1, ap. 63, județul Brăila, J09/460/15.05.2007, CUI 21737588/16.05.2007, RBK-489/20.06.2008, reprezentată legal de doamna Stănculeanu Pandelica în calitate de director executiv, cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare.

Art. 2. — (1) Societății i se interzic desfășurarea activității de negociere și încheiere de noi contracte de asigurare pentru persoanele fizice sau juridice, acordarea de asistență pe durata derulării contractelor în curs ori în legătură cu regularizarea daunelor, precum și desfășurarea oricăror operațiuni specifice brokerilor de asigurare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Societatea are obligația să aducă la cunoștința clienților săi retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare și/sau de reasigurare, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii prezentei decizii, în vederea efectuării plății ratelor scadente la contractele în curs de derulare direct la asiguraător, rămânând direct răspunzătoare pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare.

(3) Societatea are obligația ca, în termen de 30 de zile de la data primirii prezentei decizii, să înregistreze la Oficiul Național al Registrului Comerțului eliminarea din obiectul de activitate a codurilor specifice activității de broker de asigurare, precum și eliminarea din denumire a sintagmei „broker de asigurare”.

Art. 3. — Împotriva prezentei decizii Societatea poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și poate sesiza Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

p. Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Gheorghe Cornel Coca Constantinescu

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE
privind sancționarea Societății ONE — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.
cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma analizării de către Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară, în ședința din data de 17 februarie 2016, a Referatului de constatare întocmit de Direcția reglementare-autorizare cu nr. SA-DRA 1.171 din 9 februarie 2016, ca urmare a controlului permanent efectuat la Societatea ONE — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în București, Str. Polonă nr. 115, bl. 15, sc. 1, parter, ap. 4, sectorul 1, J40/15399/14.08.2007, CUI 22258117/14.08.2007, RBK-441/06.11.2007, reprezentată legal de domnul Tache Vasile-Viorel în calitate de director general,

a constatat următoarele:

Societatea ONE — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. nu a solicitat aprobarea majorării capitalului social la nivelul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. b) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare până la data de 31 decembrie 2015.

Astfel, au fost încălcate prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și ale art. 20 alin. (1) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, ceea ce constituie contravenție conform art. 39 alin. (2) lit. a) și e) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 alin. (1) lit. d) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 8 alin. (2) lit. a) și ale art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 20 alin. (2) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, se sancționează Societatea ONE — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., denumită în continuare *Societatea*, cu sediul social în București, Str. Polonă nr. 115, bl. 15, sc. 1, parter, ap. 4, sectorul 1, J40/15399/14.08.2007, CUI 22258117/14.08.2007, RBK-441/06.11.2007, reprezentată legal de domnul Tache Vasile-Viorel în calitate de director general, cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare.

Art. 2. — (1) Societății i se interzic desfășurarea activității de negociere și încheiere de noi contracte de asigurare pentru persoanele fizice sau juridice, acordarea de asistență pe durata derulării contractelor în curs ori în legătură cu regularizarea daunelor, precum și desfășurarea oricăror operațiuni specifice brokerilor de asigurare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Societatea are obligația să aducă la cunoștința clienților săi retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare și/sau de reasigurare, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii prezentei decizii, în vederea efectuării plății ratelor scadente la contractele în curs de derulare direct la asigurator, rămânând direct răspunzătoare pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare.

(3) Societatea are obligația ca, în termen de 30 de zile de la data primirii prezentei decizii, să înregistreze la Oficiul Național al Registrului Comerțului eliminarea din obiectul de activitate a codurilor specifice activității de broker de asigurare, precum și eliminarea din denumire a sintagmei „broker de asigurare”.

Art. 3. — Împotriva prezentei decizii Societatea poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și poate sesiza Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

p. Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Gheorghe Cornel Coca Constantinescu

București, 2 martie 2016.
Nr. 536.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ**privind lansarea în circuitul numismatic a unei monede din argint
dedicate împlinirii a 175 de ani de la nașterea lui Petru Poni**

Art. 1. — În conformitate cu prevederile Legii nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, începând cu data de 22 februarie 2016, Banca Națională a României va lansa în circuitul numismatic o monedă din argint dedicată împlinirii a 175 de ani de la nașterea lui Petru Poni.

Art. 2. — Caracteristicile monedei sunt următoarele:

Valoare nominală	10 lei
Metal	argint
Titlu	999‰
Formă	rotundă
Diametru	37 mm
Greutate	31,103 g
Calitate	proof
Cant	zimțat

Aversul monedei prezintă o imagine de epocă a Universității din Iași, unde Petru Poni a fost profesor, inscripția în arc de cerc

„ROMANIA”, valoarea nominală „10 Lei”, stema României și anul de emisiune „2016”.

Reversul monedei redă portretul lui Petru Poni și o compoziție care ilustrează activitatea didactică și științifică a acestuia; inscripția „PETRU PONI” și anii între care a trăit „1841”, „1925”.

Art. 3. — Monedele din argint, ambalate în capsule de metacrilat transparent, vor fi însoțite de broșuri de prezentare a emisiunii numismatice, redactate în limbile română, engleză și franceză. Broșurile includ certificatul de autenticitate, pe care se găsesc semnăturile guvernatorului Băncii Naționale a României și casierului central.

Art. 4. — Monedele din argint dedicate împlinirii a 175 de ani de la nașterea lui Petru Poni au putere circulatorie pe teritoriul României.

Art. 5. — Punerea în circulație, în scop numismatic, a acestor monede din argint se realizează prin sucursalele regionale București, Cluj, Iași și Timiș ale Băncii Naționale a României.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 19 februarie 2016.

Nr. 5.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

